

gan på det her område, peger på, at vi altså er ved at optage et land, der klassificeres på linje med Colombia. Det mangler jeg en refleksion over fra jupartierne.

Grundlæggende mangler jeg faktisk en refleksion – punktum. For man står og taler om, at det er en mærkedag, ja, det er nærmest en historisk dag, men hvem er det, der har truffet den her beslutning? Det er jo ikke nogen af de herrer eller damer i denne forsamling, næh, det er folk i Bruxelles. For der er ikke nogen her blandt de partier, der stemmer ja til dette lovforslag, som tør tænke selvstændigt. Havde Kommissionen sagt: Nej, vi venter til 2008, så havde alle her sagt: Vi venter til 2008. Havde Kommissionen sagt: Vi vil slet ikke have Bulgarien og Rumænien med i 2007, men måske først i 2008, så havde vi hørt det danske Folketing som et ekko af Kommissionen. Det er den ugidelighed, som gør sig gældende her i salen, og den vil vi i Dansk Folkeparti ikke være med til.

Vi har principielt hverken noget imod Bulgarien eller Rumænien. Man kunne måske endda citere hr. Svend Auken fra førstebehandlingen og sige: Der er tale om rigtig dejlige mennesker. Det var sådan et af hr. Svend Aukens primære argumenter under førstebehandlingen, og det vil jeg gerne tilslutte mig. Jeg har mødt utrolig mange behagelige mennesker både fra Bulgarien og fra Rumænien, men det kan jo i sig selv ikke være et argument for at indlede optagelsesforhandlingerne og fuldende optagelsesforhandlingerne, lige så vel som det ikke kan være et argument i sig selv, at det vil føre til en økonomisk opblomstring i de to lande, for det samme kunne jo siges om alle andre østeuropæiske lande.

Kl. 14.20

Hvis det alene handler om at skabe økonomisk opblomstring i Bulgarien og Rumænien, hvorfor så stoppe der? Hvorfor så ikke tage Rusland med, Ukraine, Belarus? Hvorfor ikke tage alle med, for det vil da uvægerligt skabe økonomisk opblomstring? Det gør man naturligvis ikke, fordi disse lande ikke lever op til kravene og heller ikke i nær fremtid overhovedet kan forventes at gøre det. Det samme må siges om Bulgarien og Rumænien.

Vi ved det fra Kommissionens egen udsending, Klaus Jansen, som har rejst rundt i de to lande og påpeget en lang række fejl og mangler. Uafhængige ngo'er, uafhængige organer generelt, har peget på, hvor stor en indflydelse mafiaen spiller særligt i Bulgarien. Vi ved, hvordan

de her lande er dybt korrumpere; selv den offentlige administration er ikke i stand til at håndtere pengene på hæderlig vis.

Det er utvivlsomt rigtigt, hvad både hr. Svend Auken og fru Charlotte Antonsen har været inde på, at der er sket en masse reformer. Det er der slet ikke nogen tvivl om. Man har gjort utrolig meget, men det er ikke nok. Det er ikke nok til at lade Bulgarien og Rumænien komme ind i et EU, hvor 75 pct. af budgettet bruges til ren omfordeling imellem landene, hvor det er op til medlemslandene selv at administrere og sørge for hæderligheden i den måde, hvorpå pengene bruges. Det er ikke godt nok.

Vi kan ikke have et Bulgarien og et Rumænien med i et EU, hvor deres medlemskab på sigt skal føre til åbne grænser, når vi ser, hvor store problemerne er med trafficking, med kvindehandel, og når vi ser, hvor store problemerne er med våbenhandel og den internationale kriminalitet generelt. Det er halsløs gerning. Derfor er det helt klart, at vi fra Dansk Folkepartis side ikke kan støtte regeringens forslag.

Når det så er sagt, er det fuldstændig klart, at der da er en historisk idé, en historisk målsætning i at knytte Europa sammen. Det er der slet ikke nogen tvivl om, og det støtter vi helhjertet. Men når vi ser på, hvor forpligtende et samarbejde der er i EU i dag – et samarbejde, som jo på mange områder er alt, alt for forpligtende, i forhold til hvad vi i Dansk Folkeparti ville ønske os – hvor EU blander sig i alle forhold lige fra socialpolitik til arbejdsmarkedspolitik, landbrugspolitik, udenrigspolitik og en lang række andre spørgsmål, fordrer et medlemskab, at man i et vist omfang er nået op på i hvert fald gennemsnitsniveauet i EU. Det er hverken Bulgarien eller Rumænien i dag, når vi kigger på økonomien, den interne administration, hvordan landbrugssektoren fungerer og andre områder.

Derfor har vi i Dansk Folkeparti den indstilling, at der på sigt ubetinget er mulighed for, at både Bulgarien og i særdeleshed Rumænien vil kunne gøre sig klar, vil kunne leve op til kravene, være aktive med- og modspillere, være gode partnere, men det er og bliver på sigt.

År 2007 er ikke det rigtige årstal. Derfor vil Dansk Folkeparti trykke på de gule knapper ved afstemningen om det her forslag, vi vil stemme hverken for eller imod. Vi er ikke imod, at Bulgarien og Rumænien og Rumænien på sigt bliver medlemmer, men vi er imod at optage lande, som kun viderefører problemer for EU.